

Τὰ γραφεῖα τοῦ «Αστεος» μετεφέρθησαν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φιλελλήνων καὶ ἀπέναντι τῆς Ρωσσικῆς ἐκκλησίας οἰκίαν τοῦ κ. Δ. Ζαχαρίου.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

«Ολοι ἀπεβλέπομεν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδαν εἰς τὰ ἔξωτερικὰ ζητήματα, ως τὰ σπουδαιότερα, ἢ κατὰ τινὰ Κυλωτὴν ἔκφρασιν φίλης συναδέλφου, ὃλων μας τὰ δημάτα ἥσαρ ἐκτός... ἐστοχημένων. Καὶ δικιώτες, ἀφοῦ πρόκειται περὶ κινητοποιήσεως τῶν στρατῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν, περὶ μεγάλων γυμνασίων καὶ ἐν γένει περὶ δικταρδίζεως ἢ μὴ τῆς εἰρήνης. Τὸ περίεργον εἶνε τοῦτο, ὅτι ἐνῷ ὅλαις αἱ δυνάμεις ἐργαζονται ὑπὲρ παγιώσεως τῆς εἰρήνης, κύτη πάντοτε κινδυνεύει.

***

Κατὰ τὸν ἔλλογιμον φίλον μας κ. Μυρισενθούσην πρὸ πολλοῦ ἀσχολούμενον καὶ εἰς τὴν ἔξωτερην πολιτικὴν ἢ παγίωσις τῆς εἰρήνης εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐπέλθῃ κατὰ τὰ κυνικὰ ταῦτα καύματα καὶ ματαίωπονούσιν οἱ κύριοι διπλωμάται. Πιστεύεται, ὅτι αὕτη θὰ ἐπέλθῃ αὐτομάτως περὶ τὰ μέσα τοῦ ἐλευσομένου χειμῶνος.

***

Ίδοι δέ, ὅτι τὰ πράγματα δικαιολογοῦσι πληρέστερα τὴν ἀξιόλογον ταύτην σκέψιν.

·Ο πρίγκηψ Βίσμαρκ, κατ' αὐθεντικὰς πληροφορίας, φάνεται ἀποτυγχάνων, θερμῶς ἐργαζόμενος ὑπὲρ τῆς ρωσσικῆς προτάσσεως περὶ ἀποστολῆς ἐν Βουλγαρίᾳ ρώσου στρατηγοῦ· ἐνεκκ τούτου ἡ εἰρήνη δὲν φάνεται παγία, ως ὑπετίθετο.·

Καὶ εἶνε λογικὸν αὐτό, ν' ἀναμένηται παγίωσις εἰρήνης μετὰ τοιαύτας θερμᾶς διπλωματικῆς ἐνεργείας;

***

·Αλλὰ δὲν εἶναι μόνον τοῦτο.

·Ο πρίγκηψ Βίσμαρκ ἐντόκως συνεβούλευσε τὴν Λύστριαν ὅπως ἀποδεχθῇ τὴν ρωσσικὴν πρότασιν.·Ἐνταῦθα μᾶς ἔρχεται ὁ πειρασμὸς νὰ ἐρωτήσωμεν: ·Ηδύναντο οἱ ἀμελικτοὶ διωκταὶ τῶν τόνων κ. κ. ·Τσιδωρίδης Σκυλίτος καὶ Φαρδῆς νὰ διαμαρτυρηθῶσιν ἐντόκως, ἐὰν οἵσαν εἰς τὴν θέσιν τοῦ Βίσμαρκ;

***

Καὶ ἐν ᾧλῳ·

Γράφεται πάντοτε καὶ λέγεται, ὅτι ἡ Ρωσσία ἔχει βλέψεις ἐπὶ τῆς Βουλγαρίας, ἔχει βλέψεις ἐπὶ τῶν Ἰνδιῶν καὶ, δὲν εἰσέρουμεν, ἐπὶ ποιας ἄλλης χώρας. Μετὰ τοιαύτην διατυμπανιζομένην ὀξυδέρκειαν εἴμεθα περίεργος νὰ μάθωμεν ὑπάρχοντιν ἐν Ρωσσίᾳ μύωπες καὶ τυφλοί;

***

Τελευταῖς ἐρώτησις:

Μετὰ τὰς ἐπὶ τοσσύτων χωρῶν πολλαπλὰς βλέψεις τῆς Ρωσσίας αἱ πολιτικοὶ τῆς εἶνε εὐλογογναὶ λέγωνται μόνον διπλομάται;

***

·Ολοι ἀντιπολιτεύονται τὴν Κυβέρνησιν μας εἰς τὰ

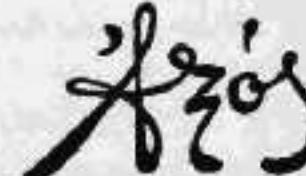
οἰκονομικά της μέτρα καὶ αὐτὴ ἡ Ρουμανία, ἡτοι, εὐθὺς ὡς ἔμαθεν, ὅτι ἕρχεται νὰ λειτουργῇ ὁ νόμος περὶ καπνοῦ διέταξε τὸν ἐπιτετραμμένον της κ. Τεριαχ(λ)η ν' ἀναγρήσῃ ἐσπειρυμένως.

***

Μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ χρυσοῦ ἐν Γορτυνίᾳ ἔχουμεν καὶ νεωτέρας εἰδήσεις λίαν εὐχαρίστους περὶ τοῦ θησαυροῦ τῶν Μεγάρων. Μέχρι τοῦτο ἀνακαλύψθη τεράχιον ὄπλου τοῦτο ἔθεωρήθη φυσικώτατον ἀφοῦ ἀνεμίχθη, ὁ κ. Δούνης, οὗτινος γνωστὸς τὰ φιλοπόλεμα αἰσθήματα.

***

Καὶ προκειμένου περὶ ἀνακαλύψεων δὲν θεωροῦμεν ἀσκοπὸν ν' ἀναγράψωμεν καὶ τὴν ἀνακολουθίαν, καθ' ἣν ἀνεκαλύψθησαν εἰς τὰς ἐν Μαντινείᾳ ἀνασκαφὰς δέκα εἰστήρια θεάτρου τώρα, ὅπότε λήγουσιν αἱ παροχατάσεις.

Ο ΧΡΥΣΟΣ ΤΗΣ ΓΟΡΤΥΝΙΑΣ ΦΑΝΤΑΣΜΑΓΟΡΙΑ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ φορῶν ἐφεστίδα ἐντὸς τοῦ σκουδαστῆριου του διεσκευασμένου ἐν εἴδει ἱραρτηρίου ἀλχημιστοῦ. Μίγας λίθος κοχλάζει ἐπὶ πυράνου, τὸ πειρεγόμενον δὲ αὐτοῦ συγγάνεις ἀνακινεῖ διὰ τῆς μαγικῆς του ράβδου ὁ ΘΕΟΔΩΡΟΣ. Ἡ Πρωία ἡ λύρα, ὁ Λίθος καὶ ὁ Μάρρος Λιών, περιστένται καὶ διαλογοῦσιν αὐτὸν εἰς τὴν μυστηριώδη ἐργασίαν.

ΘΕΟΔ. Χαῖρε, πατέρε μου, Γορτυνία ἐνδιός;

Μῆτηρ ἀνδρῶν Ἀρχάδων τοῦ Πανός ἡ χθὼν

·Ητις ἀφοῦ ἀκάματος παρήγαγες

Διορθωτὰς πελμάτων καὶ πρωθυπουργοὺς

·Ἴδοι παράγεις καὶ χρυσίον σῆμερον!

Φέρετε βάλωσις, φέρετε νὰ ρίψομεν

·Ἐδῶ κυκλώσατέ με, φίλε ρύλλα μου

Τὸν μυστικὸν χορὸν ἐμπρός ἀς σύρωμεν

Περὶ αὐτὸν τὸν λέντητα τὸν βράζοντα

·Ινα ἐντὸς τοῦ σκοτεινοῦ πυθμένος του

·Αναφανῇ λαμπρὸν τὸ στίλbon μέταλλον.

(Αἱ ἐφημερίδες κυκλοῦσιν αὐτὸν καὶ ἐκτελεῖται περὶ τὸν λέντητα ἡ πρώτη μυστικὴ ὄργησις.)

ΘΕΟΔ. Φεῦ! διατί ν' ἀργεῖς ν' ἀνακαλυφθῆς;

·Ω χρυσοφόρον φρέαρ; Δὲν εύρισκεσσο

Τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν μετ' ἐνθουσιασμοῦ

Συνήρχοντα ὑπὸ τὴν κυανοβλευκον

Αἱ μυριάδες τῶν ἀλκιμῶν μαχητῶν

·Όπως οὐδέποτε ἀπὸ τῶν Πλαταιῶν

Τὴν ἐποχὴν, ὅποτε κατετρόπωσεν

·Ο Αρχατος, νομίζω, τὸν Κυναίγειρον

Συνήρχονταν; Εὔθυς; πᾶς θὲν προσέπιπτον

Τὰ ἀγρια τοῦ ἀποκλεισμοῦ!

·Ο Κουρτοπάσος καὶ ὁ Ρούμπολτ ὁ θρασὺς

Μελανωταὶ θὲν ἡσαν τῆς Πρωίας μου.

·Αγάρωχος εὐθὺς θὲν τὰς ἐφόνακα

Messeurs, assez de rappresentations allez!

·Ητοι· καὶ παραστάζεις φθάνουν κύριοι!

(Ἐκτελοῦσι καὶ διετέραν ὄργησιν.)

Πλὴν δὲν εἰναι μερὸν τὸ εὐεργέτημα

·Κ' εἰς τὴν παροῦσαν φρικαλέαν ἐποχὴν

·Οπότε χαῖνον ἀπεκλεῖ τὸ Ελλεψιμα

·Κι' αἰξάνει τοῦ χρυσοῦ ἡ οπερτίμησις.

*Α! δέ αστήρ μου λάμπει τηλαυγόστατος,
Αἰ μαστίκαι φωνάι, δὲν μὲ τήπατησαν.

*Οσάκις χρίσμας στιγμὴ ἐπέρχεται:

Καὶ κίνδυνος δεινὸς τὸ θύνος ἀπειλεῖ

*Ἐκ μηχανῆς σωτῆρες ἐμφανίζονται:

*Ἡ Γορτυνίας καὶ ὁ Θεοδωράκης τῆς.

Λαὶ πτωχὴ μου, προθορένε μου λαῖ,

Μ' ἄρτον Ἑρόν τε Ἐθρεψα καὶ λάχανα

*Ἴδον σοι δίδω τώρα φρέστα χρυσοῦ

Φάγε καὶ πίε, χόρτασε, εὐφράνθητι.

Καὶ σῆψε τὸν ἀνάξιον, πρωθυπουργόν.

*Ἡλθε καὶ ρός νὰ πέσης πλίον, τύραννε

*Ἀν ἔχεις ἔνα Βῶλον μὲ Καρτάληρες

*Ἐχω κ' ἔγω γεμάτα βώλους φρέστα.

(Ρίπτουσιν δῆλοι βώλους ἐντὸς τοῦ λέβητος.)

Ο ΜΙΚ. ΑΙΩΝ. Νὰ ποιήσω βώλους

Θέλω, δόσε μου κ' ἐμέ.

ΘΕΟΔ. *Ηεύχασε, μιχρέ, νὰ εἶσαι εἴτακτος

Καὶ ἔχεις μέγα μέλλον, αὖν ὑπόσχομα..

Ο ΜΕΓ. ΑΙΩΝ. Πλὴν πῶς μυρίζει ἔτσι τόσον σύχημα;

ΠΡΩΤΙΑ. *Οσμήν βαρεῖσαν πράγματα αἰσθάνεσθε;

ΧΩΡΑ. *Ως ὑδροθειωμένου ἀερίου, ναι.

ΘΕΟΔ. Χώρα καλή, ἔχεις, ὡς βλέπω, διαφρηστιν

*Ἐπιτοχῇ εἰς τὰ τοιαῦτα, σύγωμεν.

Τὸν τελευταῖον κύκλον ἀς ποιήσωμεν

Καὶ θά φανή εἰς τὸν πυθμένα ἀρθονον

Καὶ γνήσιον τὸ μέταλλον τὸ τιμαλφές.

(Έκτελεῖται ἐν σιγῇ καὶ ὁ τελευταῖος κύκλος.)

ΘΕΟΦ. (ώστις ἐμπνευσμένος.) Χρυσὸς ἀς ρεύσῃ ἀρθονος; ἐπὶ τῆς γῆς.

Τῆς Ἐλληνίδος; πάστη; καὶ ἀς ἐμπλησθοῦν;

*Όλου τοῦ Κράτους τὰ ταριχά τὰ κενά.

Προσέλθετε, προσέλθετε, δοσοὶ πιστοί!

Καπνίσατε, πολῖται, ὡς ἀτμόπλοια.

Καθηυταροῦντας φόρους μὴ πληρούστες.

*Ἐξίλθετε, τελῶναι, ἐκ τῶν φυλακῶν.

*Ωδανεισταὶ μας ἄρπαγες πληρώθητε.

Τοῦ χρηματιστηρίου ἀλλοπρόσαλλοι:

Κολλυβισταὶ οἱ παιζόντες μὲ ἀνεμον

*Ίδού, παιζάτε τώρα μ' ἀληθῆ χρυσόν.

Φίλε Αἰών, θὰ γείνης ὁ Χρυσοῦς Αἰών.

Πρωία, φίλον ἥτορ, θὰ τυπώνεσσας

Μὲ γαρακτήρας ἐκ χρυσοῦ ἀγνοῦ· καὶ σὺ

Χώρα φιλτάτη ἡ ἐπτά ένιαυτούς

Φρικτούς ίδουσα ἀφορίας; Φαραὼ

*Νὰ θῆς ἐτοιμάσου χρύσους εὐτυγχεῖ,

Θεοροὶ τῆς Λειβαδείας Πρόνοια καὶ σὺ

*Η Σφαῖρα ἡ γυρίζουσα τοῦ Πειραιῶς.

Τὸν τριχίνον τὸν σάκχον παρακτήσατε

*Άλικες καὶ Κανδρέβα πιρεωύστατοι

*Ἄγροται καὶ σκιρτήσατε ἐκ τῆς χαρᾶς

Καὶ σεῖς τῆς Λακωνίας τέκνα τολμηρά

*Τί θέλετ; εἰς τὸν ἀξένον Ἀμερικήν;

Καλλιφορνίας γεινεν ἡ χώρα μας!

(Μαζὰ παχρὰν παῦσιν.)

Καὶ δημαρχος θὰ γείνη ὁ Καλλιφρονᾶς!

Καὶ ὑπουργός θὰ γείνη ὁ Λεβίδης μου

Καὶ ὑπουργός καὶ ὁ Γερωκοστόπουλος

Πατράκης καὶ Πατρίδης, Καραπάνος καὶ . . .

[κατ' ιδίαν μετὰ θλίψεως]

*Ω Γιάγκο, Γιάγκο, Γιάγκο! Διατί σκλήρα

Νὰ εἶσαι ἀποστάτης σύμερον θεύ!

[Πρὸς τὰς ἐρημητήδας]

Τέλος, ἐμπρός! τὸν μαγικὸν ἔξορκισταν

*Ο λέβης νὰ κοχλάσῃ κ' εἰς τὴν βράσιν του
Οι βῶλοι νὰ γενοῦν χρυσοί φιμιγές.

[Κυκλοῦσεν ὅλος τὸν λέβητα καὶ ρίπτουσιν ἐντὸς αὐτοῦ διάφορα
ἀντικείμενα, κατὰ σειράν, ώς αἱ μάγισσαι ἐν τῇ γνωστῇ σκηνῇ τοῦ
Μάκρεθ.]

ΟΛΟΙ. *Ο λέβης νὰ κοχλάσῃ, ίδού ρίπτομεν

Τρικούπη τρίχα ἀπὸ τὸ μαντάκι του

*Ἀπ' τοῦ Λαμβάρδου τὸ μανδάλιο ράχας ἐν,

Δραγούμη μοῦσο καὶ Μανέτα βλέφαρον

*Ἐν γάντι Θεοτόκη, τοῦ Βουλπιάτη δὲ

Σελίδα μίαν ἀπ' τὰς ἀγορεύσεις του.

*Ἴδος καὶ τὸ Καζάζη ἔνα πάσσαλον

Καὶ τοῦ σοφοῦ Δεμάθα δασμολόγιον.

Τοῦ Δίκ τοῦ μακαρίτου ἔνα κόκκαλον

Μπαστοῦνι Θεοχάρη τοῦ ἀθλητικοῦ

Νομάρχου τῶν Κυκλαδῶν, ἔνα ὄβολόν

*Ἀπ' τὸ ταμεῖον τοῦ Σκουλούδη τὸ κλειστόν

*Ἴδος καὶ τοῦ Βουδούρη τὴν παράτησιν

Καὶ τοῦ Μανσόλα τὸ διαβατήριον.

*Τῆς Παλιγγενεσίας κούφιο δόντις ἐν

Στεφάνου Ξένου ἄρθρον. Ακροπόδιες

*Ἐν φύλλον μὲ εἰκίνιας καλλιτεχνικές

Ἐφημερίδος πινακίδα καὶ μικρὰ

*Τῆς Καθημερινῆς ξυλογραφήματα.

Κόχλατα, λέβη κ' εἰς χρυσὸν λαμπρότατον.

Τὸ μαγικὸν μας κράμα νὰ μεταβληθῇ.

[Νέφος καπνοῦ ἀναθρίσκει ἐκ τοῦ λέβητος. Αἱ φλόγες τοῦ πυρίνου ωχατώσιν. Ο ΘΕΟΔΩΡΟΣ κάπεων παρατηρεῖ ἐναγωνίως τὸ περιεχόμενον.]

ΟΛΟΙ. Τι γείνει;

ΘΕΟΔ. Φεῦ! ἀνθράκες δὲ θεσμόρας.

[κατ' ιδίαν]

*Ω Δούνη! πάλιν νῦν συντακτικόμενα.

ΑΙΩΝ. Χρυσὸς δὲν γεινενον οἱ βῶλοι;

*Οχι, φεῦ!

Νομίζω σίδηρος πῶς εἶνε ἔνθιστο.

*Άλλ' έστω! ἀποδέχομαι τὸν οἰωνόν!

Δηλοὶ ποῖς ἔσαιε θὰ είμαι τοῦ πυρὸς

*Καὶ τοῦ σιδήρου τοῦ ἐνθεού δὲ ἀνήρ.

ΑΙΩΝ. *Άλλα κ' δυσωδία αὕτη τὶ δηλοῖ

Τοῦ ὑδροθειωμένου ἀερού;

*Ω!

Πολλὴν τὴν σημασίαν ἔχει καὶ αὐτή.

Λύγα φέρετ; ἐδῶ πολλὰ νὰ βάψωμεν

Νὰ διαφέμω θέλω μίαν παλαιάν

Δημάρωδη παροιμίαν καὶ κακέμφατον.

ΑΙΩΝ. *Αφοῦ βαφοῦν τ' αὐγὰ τί θὰ τὰ κάμωμεν;

ΘΕΟΔ. Θὰ τὰ φυλάξωμεν νὰ τὰ τειγκρίσωμεν

*Ολοὶ διοῦν τὸ Πάσχα τὸ ἐπόμενον,

*Οτε βεβαίως ξεμοιάσει πρωθυπουργός

Καὶ δτε, σᾶς τὸ λέγω ἐμπιστευτικῶς,

Θὰ λάβωμεν, πησῶς μη ἀμφιβάλλετε,

Τὴν Βερολύμειον γραμμήν.

ΟΛΟΙ. *Δρύς! *Δρύν!

[Καταπετάνεται ἡ αύλαία.]

‘Ηρώδης ὁ Αττικός’

Βαρ. θλίψις εἰς ἡμᾶς πολλὴ, πλὴν ἀλλαχοῦ μετρία,

[δύο χιλιάδες εἰκοσι καὶ ἑβδομήντα τρία].

Ανυμοι ἀκανθίστοι, [δεκαοκτώ σὺν πάντες].

</div